

МЕСТНО ЗНАНИЕ И САКРАЛНА ТОПОГРАФИЯ В СЛИВЕНСКО

(РЕЗЮМЕ)

Изследването е насочено към свещените места в землищата на селищата от Сливенски регион и мястото им в местното знание.

Местното знание представлява широк спектър от многоаспектна и многопластова информация. Определящо в него е системността му на живот и възпроизводство във всяко конкретно време и конкретна историческа ситуация. В местното знание е закодиран наследен културен текст, чиято роля е определяща за динамиката на възпроизводството на това знание. А локалните му специфики са с решаващо участие в изграждането на вариант в системата на общоетническия културен модел.

В основата е представата за сакралност в местното знание - всичко онова, което е съхранено в него, за свещени места и което в някаква степен представлява част от реалното пространство или (и) е елемент в неговата организация с оглед усвояването му.

Предвид характеристиките на двете съставни, кореспондиращи с различни и многопосочни по своята същност явления, е направен опит този подход да бъде интердисциплинарно типологичен, доколкото това е възможно.

Отправна точка в този подход е съхранената информация в местното знание на синхронно равнище с последваща динамика назад във времето. Или казано иначе - чрез сега битуващите легенди, предания, представи в селищата, мотивиращи определен тип сакралност, да се разкрият пластове в нея, доколкото е възможно. От познатото, сегашното да се „слиза“ към по-малко познатото, по-старото с оглед установяването на мястото му в културната парадигма, но и осмисляне и утвърждаване на жизнеността му в наше време. И така да се разкрие динамиката в системата на сакрализацията на пространството и етническото му усвояване.

Предлага се визуализация на системата на битуване на сакралността в един регион с идеята да се открият локалните специфики, но именно в динамичното им взаимодействие в тази система, която е валидна в общоетническия модел.